

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βέλιπερη καὶ «Βατίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΓΕΤΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὀδὸς Μουσῶν 11

Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρῶ-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία ἑορτὴ γυναικείου πνεύματος. — Διατί τὸ Ἄσυλον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης; — Περικοπαὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Καθβαθᾶ. — Ὁ καθρέπτης ὑπὸ τὸ προσκεφάλιον (ὑπὸ δος Κούλας Δημολιούλιχ. — Ἐντυπώσεις ταξιδίου. Ἀπὸ τὴν Νεάπολιν. — Δράσις τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. — Γνώμαι τῆς κομῆσεως Diane. — Ἀλληλογραφία. — Ἡμερολόγιον. — Συνταγαί. — Εἰδοποιήσεις.

ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Οὔτε ἄνθη, οὔτε μουσικὴ, οὔτε στολισμοὶ, οὔτε πολυτελεῖαι ἐπιπλα καὶ μέγαρα μακρορότευκτα καὶ κρύσταλλοι καὶ ἀργυροὶ καὶ χρυσοί. Τίποτε ἐξ ὧσων στίλβει καὶ ἐξ ὧσων λάμπει καὶ ἐξ ὧσων ἀποτελοῦν τὴν συνοδείαν, τὴν ἀπαραίτητον τῶν ὀνομαστικῶν ἑορτῶν.

Ἐορτὴ μιᾶς Ἁγίας, μιᾶς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς γυναικὸς, ἡ ὁποία πρὸ πολλῶν αἰῶνων, ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε ζήτημα γυναικείας χειραφετήσεως, ἀλλ' οὔτε πνευματικῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, ἀλλ' οὔτε ἰσχύος χαρακτικῆς καὶ θελήσεως, ἔβλεπεν ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα, ἀναδειχθεῖσα ὑπερέρα πολλῶν καὶ δικσῆμων σοφῶν.

Δὲν ἦτο γυνὴ τοῦ ὄχλου, γυνὴ τυχαία, ἀλλὰ κόρη ἐπιφανοῦς καὶ πλουτίου οἴκου, ὠραία, πολυμαθὴς, σοφὴ, προικισμένη μὲ τὸ ὠραῖον καὶ ἀτίμητον δῶρον τῆς εὐγλωττίας. Ὡμίλει καὶ τὰ ἔσχατα ἐτίγων, καὶ ἡ μουσικὴ, ἀνίσχυρος, κατέπαυε τὰς μελωδικὰς ἀρμονίας τῆς. Ὅσοι τὴν ἤκουαν ἐμεθύοντο ἀπὸ τοῦ γλυκοῦ καὶ μάγον τερέτισμα, ἀπὸ τὴν κρυσταλλώδη ἀπήχησιν τόσων ὠραίων ἰδεῶν καὶ ὑψηλῶν νοημάτων, ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον τῆς εὐγλωττίας, ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν πειστικὴν καὶ ἀκαταγώνιστον.

Ἦτο ἐθική. Ὁ Ὀλυμπος καὶ αἱ διάφοροι θρησκευτικαὶ θεωρίαι καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα τῶν χρόνων ἐκείνων

δὲν εἶχαν δι' αὐτὴν μυστήρια. Ἐμελέτησε τὸ νέον θρησκευμα τοῦ ὁποίου οἱ μύσται ἐκρύπτοντο τότε εἰς τὰς σκοτεινάς ὑπὸ τὴν γῆν κατακόμβας· ἠρεύνησε τὰς γραφάς· ἀνέταμε τὸ εὐαγγέλιον, τὸ μέγα βιβλίον τῆς ἀγάπης καὶ ἀληθείας· ἠνόησε καὶ ἐνεβέβηθεν τὸ εἰς ἐκπολιτιστικὸν πνεῦμα τῆς θρησκείας, αὐτῆς, ἡ ὁποία δὲν ἤθελεν ἄρχοντας καὶ δούλους, καὶ ἰσχυροὺς καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἀλλ' ἀδελφοὺς μόνον, αἱ ἴσους μόνον, καὶ ἀγάπην μόνον καὶ ἀλήθειαν μόνον. Καὶ μίαν πρῶταν ἠγέρθη ἀπὸ τὸν ὕπνον χριστιανή.

Χριστιανὴ ὅμως ἡ ὁποία δὲν ἐκρύπτετο οὔτε εἰς τὰ ὑγρά καὶ ἀνήλικ ὑπὸ τὴν γῆν ὑπόγεια, ἔιν ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς νέας θρησκείας, οὔτε ἠρνεῖτο τὰς ἀρχὰς καὶ νέας ἰδέας τῆς ἐκ φόβου καταδιώξεως, ὡς ἔκανον οἱ πρῶτος τῆς νέας θρησκείας ὀπαδοὶ τῶν χρόνων ἐκείνων. Χριστιανὴ, ἡ ὁποία ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς εἰς τὸ νέον θρησκευμά τῆς, ἠναγκάσθη νὰ στερηθῇ τῆς ὑπερτάτης διὰ πᾶσαν κόρην ἀπολαύσεως, τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς στοργῆς, καὶ τῶν φροντίδων καὶ τῶν θωπειῶν, καὶ τοῦ πλοῦτου τῶν γονέων τῆς.

Ἀκράτητος, μὲ τὸν ζωηρὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον αἰσθάνονται αἱ γυναῖκες διὰ πᾶν μέγα καὶ τέλειον, μὲ τὴν αὐταπάρνησιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀκαταγώνιστον τῆς γυναικὸς δύναμιν, μὲ τὴν εὐγλωττίαν τὴν ἀπαραμίλλον, μὲ τὸ ὑπέροχον τοῦ κάλλους καὶ τῆς νεότητος γόνητρον ἤρχισεν αὐτὴ νὰ κηρύττῃ τὴν θρησκείαν τῆς ἀληθείας, νὰ θέτῃ ἐπὶ τὰ ἀφηρημένα σύμβολα τὰς συγκεκριμένας ἰδέας, ἐπὶ τοὺς τύπους τὸν μέγαν καὶ ἀλάθητον τῆς ἀληθείας διαβήτην. Καὶ ὦμίλει παντοῦ, καὶ εἰς τοὺς δρόμους, καὶ εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ἐθνικῶν καὶ εἰς τὰς πλατείας. Καὶ προηγεῖτο εἰς τὰς θαυμασίας εἰκόνας τοῦ λόγου καὶ ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Ἄγγελον, καὶ ἀπὸ τὸν Ραφαῆλ καὶ ἀπὸ τοὺς Τινταρέττους καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους χριστιανοὺς καλλιτέχναις, οἱ ὁποῖοι εἰς

τόσον ἀπακαμίλλους παραστάσεις, ἐσυμβολοποιήταν αἰώ- νες ὅλους βραδύτερον τὴν θρησκείαν.

Τόσον δ' ἔβελγεν ὁ λόγος τῆς, τόσον ἐγόητευεν ἡ μουσικὴ φράσις τῆς, τόσον ἐμάγευε τὴ ὄργανον τῆς φωνῆς τῆς, ὥστε καὶ οἱ φανατικώτεροι τοῦ χριστιανισμοῦ διώκται τὴν ἤκουον μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν ἄφηναν ἀνεόχλητον νὰ ψάλλῃ τὸ ᾄσμα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, νὰ πλέκῃ τὸ ρόδινον δίκτυον, διὰ τοῦ ὁποίου τόσαι ἀπεσπῶντο ἀπὸ τοῦ πλήθους ψευδεῖς καὶ πλανημέναι γυνῶμαι, καὶ ὅπισθεν τοῦ ὁποίου τόσαι ἐκά- στοτε ἀπεκαλύπτοντο ἀλήθειαι.

Ἄλλ' οἱ ὅπαδοί τῆς ἤσχισαν νὰ ἀριθμοῦνται ὅχι πλέον ἀνὰ ἑκατοντάδας, ἀλλ' ἀνὰ χιλιάδας καὶ αἱ ἀρχαὶ σκανδαλισθεῖ- σαι ἤδη ἐπελήφθησαν μετὰ σπουδαίότητος τοῦ ζητήματος. Ὁ ὕπατος τοῦ τόπου ἔφερε τὴν νέαν ἡρωίδα ἐνώπιόν του καὶ διὰ πρώτην ἐπὶ ζωῆς του φορὰν ἤκουσε καὶ αὐτὸς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας νὰ χύνεται ἀπὸ τόσον ὥραϊκ χεῖλη, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἔχῃ νὰ ἀντιτάξῃ, χωρὶς οὐδεμίαν ἐν τῇ φανατικῇ ἀμαθείᾳ του νὰ δύναται νὰ φέρῃ ἀντίρρησην.

Καὶ τότε διὰ πρώτην ἴσως εἰς τὸν κόσμον φορὰν ἐτάχθη εἰς παραλληλισμὸν ἄμεσον ἢ σοφία καὶ πολυμάθεια τοῦ ἀν- δρὸς πρὸς τὴν τῆς γυναικός. Διὰ πρώτην φορὰν ἐτέθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλάστιγγος ὁ νοῦς ὁ θήλυς καὶ ὁ νοῦς ὁ ἀνδρικός, ἡ μᾶλλον πολλὰ μαζῇ ἀνδρικά πνεύματα καὶ ἐξήλθε νικήτρια ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ ἡ κόρη, ἡ ὁποία δὲν ἐδίπτασε νὰ δεχθῇ τὴν ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος δημοσίαν καὶ ἐνώπιον ὄλων τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πλήθους συζήτησιν με' ἑπτὰ κατὰ σειρὰν σοφοὺς Ἀλεξανδρινούς, τοὺς σοφωτέρους τῶν χρόνων ἐκείνων.

Τὰ ἐπακολουθήσαντα δὲν μᾶς ἐνδιεφέρουν. Οὔτε ὁ εἰς μέ- γιστον κύκλον προσηλυτικῆς χιλιάδων χριστιανῶν, οὔτε ὁ μαρτυρικός θάνατος, οὔτε ἡ ἀγιωσύνη. Ὅλα αὐτὰ εἶναι φυ- σικὴ συνέπεια τῆς τοιαύτης θαυμασίας χριστιανικῆς δόξσεως, τῆς τοιαύτης ἀκαταγωνίστου θελήσεως μιᾶς γυναικός ὑπὲρ τῆς ἰδέας, ἧς ἐτάχθη ἀπόστολος. Ἐὰν ἡ Αἰκατερίνα ἔγραφε τὰς ἀγορεύσεις καὶ συζητήσεις τῆς, ἡ ἐκκλησία σήμερον παρὰ τὰς ἐπιτιολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου θὰ εἴχε νὰ ἐπιδείξῃ ἴσως ἀγορεύσεις κλασσικάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεσκίαζον πολλοὺς γνωστούς ρήτορας καὶ τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν χριστιανικῶν χρόνων.

Διατὶ τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἐργατίδων» :

Τώρα θὰ ἐρωτᾶται ὁ καθείς, διατὶ τὸ Ἄσυλον τῶν Ἐρ- γατίδων, νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς λογίας καὶ σοφῆς, ὡς λέγουν σήμερον, ἀγίας καὶ ὅχι τὰ Παρθεναγωγεῖα, ὡς γίνεται ἄλλου, καὶ ὅχι αἱ λόγιαι καὶ ρητορευσοῖσαι γυναῖκες μας, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐδῶ ὡς καὶ παντοῦ ἀριθμοῦνται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς σεβαστὸν ἀριθμὸν;

Τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἐργατίδων» δὲν διδάσκει γράμματα. Τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἐργατίδων» δὲν κυοφορεῖ σοφὴν πνεύμα- τος, δὲν ἔχει τοῦλάχιστον cours ρητορικῆς, ἕνα δικαιολο- γηθῆ ὁ τίτλος του. Ἄλλὰ τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἐργατίδων» διδάσκει εἰς τὴν κα- ταφεύγουσαν εἰς αὐτὸ ξένην ἐδῶ κέρην, πῶς νὰ ἀγωνίζεταί τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, πῶς νὰ ἀποφεύγῃ τὸν πειρασμόν, πῶς νὰ ἐμμένῃ πιστῆ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τάσσουσα

τὴν ἐργασίαν ὡς μέγαν τῆς ζωῆς τῆς προορισμόν. Ἡ ἐργά- τισ δὲ ἡ ἀγωνιζομένη νὰ λύτῃ τὸ μέγαν πρόβλημα τῆς δια- τῶν χειρῶν τῆς καὶ μόνων αὐτοσυντηρήσεως ἡ ἐργάτις, ἡ ἀποτρωμένη ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἀγκάλην καὶ στερούμενη τῶν θωπεϊῶν καὶ τῆς στοργῆς καὶ τῶν φροντίδων τῶν γονέων τῆς, καὶ ἐκπικριζομένη νεωτᾶτι, παιδίον ἀκόμη, διὰ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν μέγαν νόμον τοῦ καθήκοντος ἡ ἐργάτις ἡ ἔχουσα νὰ παλαίσῃ κατὰ τόσων πειρασμῶν καὶ κατὰ τόσων κινδύνων, ἡμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μόνον εἰς τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸν ἡρώισμόν καὶ τὴν αὐταπάρρησιν πρὸς τὴν σοφὴν ἀγίαν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας ἐτάχθη τὸ «Ἄσυλον», τὸ ὁποῖον τῆς προσφέρει στέγην.

Τὴν ἡρωίδα αὐτὴν καὶ μάρτυρα πολλάκις τοῦ καθήκον- τος, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ πρῶν ἔως τὸ βρᾶδον ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τῆς κύπτει ἀκούραστος καὶ ἀνεξάντλητος καὶ ὑπὸ τοὺς μαγικὸς δακτύλους τῆς ἄλλοτε ἀνθίζουσα ῥόδα καὶ κρίνοι καὶ ἄλλοτε κατασκευάζεται φάροισμα, καὶ ἄλλοτε ὑφαίνε- ται τὸ ὕψωμα, ἡ ἡ ταινία καὶ πλέκεται τὸ πολυτίμητον τρί- χαπτον καὶ σχεδιάζεται ὥραϊκον κέντημα, τὸ ὁποῖον ἄλλην θὰ στολίσῃ καὶ ἄλλην θὰ κολακεύσῃ καὶ ἄλλην θὰ κἀμῃ εὐτυ- χῆ τὴν μάρτυρα αὐτήν, τῆς ὁποίας ἡ νεότης διέρχεται τόσον μονότονος καὶ ἐξαντλητικῆ, τὸ θῆμα αὐτὸ τῆς κοινωνικῆς μας ἀνισότητος, καιρὸς εἶναι νὰ ἀγαπήσῃ ὀλίγον περισσότερο ἡ κοινωνία μας, νὰ προστατεύσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ με' περισ- σοτέραν καρδίαν ἢ προνομιούχος καὶ χαϊδευμένη τῶν εὐπό- ρων τάξεων Ἑλληνίς.

Τὸ Ἄσυλον τῶν αὐτῶ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἐξαετὶαν τῶρα ἀγω- νίζεται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντήρησιν καὶ ὑπαρξίν του καὶ τὸ ὁποῖον κατ' ἀνηκούστων προσκόπτει δυσκολιῶν, τὸ Ἄσυ- λον αὐτὸ ὄφειλεν ἤδη νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισθῆ, ἐὰν αἱ Ἑλληνί- δες μητέρες ἐπεζέτειναν τὴν τρυφερὰν στοργήν, ἡ ὁποία κα- ταπλημμυρεῖ τὰ στήθη τῶν ὀλίγων πέραν τῶν τεσσάρων τοί- χων τῶν οἴκων τῶν. Ἐὰν ὅταν στολιζώμεθα καὶ αὐτὰ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐλάμβανον τὸν κόπον νὰ σκεφθοῦν καὶ ἐκεί- νας, εἰς τὰς τιλλώδεις χεῖρας τῶν ὁποίων ὀφείλονται οἱ στολισμοὶ τῶν καὶ νὰ διαθέσουν μικρὸν τι, ἐλάχιστον ποσόν, ἔστω καὶ μιᾶς μόνον κατὰ μῆνα δραχμῆς, ὑπὲρ τοῦ Ἄσύ- λου, τὸ ὁποῖον ἀναπληροῖ διὰ τὰς δυστυχεῖς αὐτάς καὶ τὴν πατρίδα, καὶ τὴν οἰκογένειαν, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὸ ὁποῖον τὰς πρηγορεῖ εἰς τὰς λύπας τῶν, καὶ τὰς ἐνίσχυει καὶ προστατεύει καὶ συνδράμει ἐν τῇ ἐνδείᾳ καὶ παρὰ πάντων ἐγκαταλείψει τῶν.

Προσεχέστατα τὸ συμβούλιον τοῦ Ἄσούλου, διοργανῶνει, ὡς κατ' ἔτος, ἐορτὴν παιδικὴν τοῦ Δένδρου τῶν Χριστου- γέννων, ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῆς ὁποίας ἐλπίζει ἀνακοῦφισί- νη τινα τὸ ταμεῖον του. Διὰ τὸ Δένδρον αὐτὸ ἀπαιτοῦνται παίγνια καὶ εἶλη κατόλληλα ὡς δῶρα Ἐπιθαλούμεθα τὴν συν- δρομὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας. Ὅ,τι καὶ ἂν μᾶς στείλουν, θὰ γείνη δεκτὸν μετ' εὐγνωμοσύνης. Ὅσοι ἔχουν παιδικία, θὰ τὰς παρακαλέσωμεν θερμῶς νὰ προμηθευθοῦν παρ' ἡμῶν εἰσιτήρια. Ὅ,τι στοιχίζου μόνον μίαν δραχμὴν καὶ τὰ παιδά- κια τῶν θὰ δικαιοδοτήσιν μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν με' τὸ λαμ- προφωτισμένον Δένδρον τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ παμπληθῆ παίγνια, τὰ ὁποῖα θὰ διοργανωθοῦν χά- ριν τῶν.

ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΤΟΥ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ κ. ΚΑΒΒΑΘΑ

ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ ἐορτῇ τοῦ Ἄσούλου τῶν Ἐργατίδων.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ ὑπὸ αἰσθήματος φιλοπατρίας καὶ φι- λοτοργίας συλλαβοῦται καὶ πραγματοποιήσασθαι τὴν περὶ ἰδρύσεως τοιοῦτου ἀσούλου ὑψηλὴν ἰδέαν Κυρίαί μεγάλας ἀ- παντῶσι δυσχερείας καὶ οὐκ ὀλίγας πικρίας δοκιμάζουσιν ἐν τῇ πραξί.

Μάστιγν οἱ κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Ἄσούλου πανηγυρικοὶ καὶ προτροπικοὶ λόγοι καὶ αἱ διοργανούμεναι πανηγύρεις καὶ τὰ βραβεῖα τῶν ἐπὶ φιλεργίᾳ καὶ κοπιότητι διακρινομένων ἐργατίδων πάντες ἔβυσαν τὰ ὄψα, διότι πάντες, σχεδόν, με- μινῶντες καὶ τυρβάζοντες περὶ πολλὰ ἄλλα, ἀδιαφοροῦσιν ὅλως καὶ οὐδεὶς ἴσως, θέλει νὰ ἀκούσῃ περὶ Ἄσούλου καὶ περὶ ἠθικῆς σωτηρίας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων.

Ἄλλὰ μὴ λησμονήσωμεν, σεμνὸν ἀκροατήριον, ὅτι τὰ καλὰ καὶ κοινωρελῆ ἔργα εἰς μεγάλας πάντοτε προσέκρουσαν δυσ- χερείας, καὶ πολλὰς πικρίας ἐδοκίμασαν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ μετὰ σαρκασμοῦ καὶ εἰρωνείας περιεφρονήθησαν καὶ κατε- διώχθησαν οἱ ἀνκλαβόντες τὴν διεξαγωγὴν τοιούτων ἔργων. Ἄλλὰ καίτοι οἱ ἐργάται τῶν ἀγαθῶν τούτων ἔργων ἐγχευά- σθησαν, ὑβρίσθησαν καὶ κατεδιώχθησαν, τὰ ἔργα ὅμως αὐτῶν ὠφέλησαν τὰς κοινωνίας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐργατῶν τού- των ἀναφέρονται μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ὑπὸ τῶν εὐεργετομένων γενεῶν. Αὐτὸς ὁ χριστιανικὸς πόσους ὑπέ- στη καὶ ὑφίσταται ἔτι καὶ νῦν πολέμου καὶ πόσα ἀριθμεῖ τὰ θύματα αὐτοῦ; Πόσα δὲ σκώμματα καὶ μειδιήματα ἔην προκαλοῦσι πολλάκις αἱ κηρυσσόμεναι ἠθικαὶ τοῦ χριστιανι- σμοῦ ἀλήθειαι καὶ ἡ ἀσκῆσις τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν; Ἄλλ' ὁ χριστιανισμὸς ἐθρίαμβευσεν καὶ διὰ τῶν εὐαγγελικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν ἐξηγυγίσθη ἡ ἀνθρωπότης, οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ μοχθήσαντες καὶ ἀποθανόντες ἐδοξάσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τιμῶνται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐν οἷς καὶ ἡ σήμερον πανηγυρι- κῶς ἐορταζομένη καλλιπάρθενος καὶ πάνσοφος Αἰκατερίνα, ἧς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ τοῦ κάλλους, ἀφο- σιωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ μυρίας ὑπομείνισα βασάνους, ἀπε- τμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ λαβοῦσα παρὰ τοῦ ἀγνωσθέντου Χρι- στοῦ τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον, δοξάζεται νῦν ἐν οὐρανῷ καὶ τιμᾶται ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ χριστια- νικοῦ πληρώματος.

Τὰ ἀναμφισβήτητα ταῦτα τῆς ἱστορίας παραδείγματα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν, μεγάθυμοι Κυρίαί, καὶ ἤν διὰ τῆς αὐτα- παρνήσεως καὶ ἀγάτης παρέχετε τῇ τε φίλῃ πατρίδι καὶ τῇ ἀπροστατεῦτῳ ὀλισθηρᾷ νεότητι ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ ὠφέ- λειαν, μὴ ἀπελιπίζητε καὶ μὴ δυσανασητῆτε κατὰ τῆς ἀδια- φόρου καὶ ἀπαθοῦς κοινωνίας, διότι αὐτὴ δὲν ἐνόησεν ἀκόμη τὸ συμφέρον αὐτῆς, ἀλλὰ χωρεῖτε εἰς ὁ ἀνελάθετε πρὸς ἐκ- πλήρωσιν θεαρεστον καὶ κοινωφελές ἔργον, ἐπιθαλούμεναι πάντοτε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀμφιβάλλητε, ὅτι ὁ τὴν ἀρετὴν ἐκτιμῶν καὶ βραβεύων (εὐς θὰ ἐκτιμῆσῃ, οὐς ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καταβάλλετε πόνους καὶ θὰ ἀμείψῃ αὐτοὺς διὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας. Ἡ δὲ γλυκύθυμος ὑμῶν συνείδησις θὰ

τῷ τῆς ὑμᾶς ἀπορώσας, οὐχὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς περὶ ἄλλα ἀσχολουμένης, ἠθικῶς δὲ ἀμβλυωπούσης κοινωνίας, ἀλλ' εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς φίλης πατρίδος καὶ τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν καὶ εὐπρεπῆ ἀποκατάστασιν τῶν ὑρ' ὑμῶν προστατευομένων εὐ- ἐπιτῶν τούτων ἐργατίδων, ὧν τὴν μητρικὴν μέριμναν ἀνε- λάθετε καὶ ὑπὲρ ὧν ἀκαμάτως μοχθεῖτε.

Ἦμεῖς δὲ, σεμναὶ ἐργάτιδες, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ εὐεργετικοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Ἄσούλου καὶ τὴν φιλοστοργὸν μέριμναν καὶ μητρικὴν ἐποπτείαν τῶν εὐγε- νῶν τοῦ ἀσούλου Κυριῶν, ἀνκλογιζόμεναι ὁποῖων ἀπολαύετε ἐν τῷ ἀσύλῳ τούτῳ ἀγαθῶν, ἔχουσιν τροφήν, κοινοῖαν, καὶ δὴ τὸ μέγιστον διὰ τὴν ἡλικίαν σας, ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς καὶ ὑπεράσπισιν τῶν ὑπὸ ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων ἀπειλουμένων ὑλικῶν ὑμῶν συμφερόντων, ἀντι ἐλαχίστην εἰς τὸ ἀσυλον χρῆ- ματικῆς καταβολῆς, δεῖξατε διὰ τῆς φιλεργίης, τῆς καλῆς πρὸς πάντας συμπεριφορᾶς ὑμῶν καὶ τῆς σεμνότητος τοῦ βίου ὅτι εἴθε ἄξιαι ἦς ἀπολαύετε προστασίας, ὅπως καὶ αἱ προ- στατίτιδες ὑμῶν Κυρίαί ἐπιδείξωσιν ὑμᾶς ἀργίως μεμορφωμέ- νας εἰς τὴν ἀνάλητον καὶ ἀδιέφρονον κοινωνίαν ὡς προῖν εὐ- γενές τῶν ἀτῤύτων αὐτῶν κόπων καὶ θυσιῶν, καὶ ὡς κόσμημα εὐπρεπές καὶ πολυτίμητον τῆς τε πατρίδος, τῶν τε γονέων καὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι οἰκογενείας ὑμῶν.

ΕΝ ΥΨΙΝΩ!

Ἦ! ὠραία σελήνη, κάμε με νὰ ἴδω καθ' ὕπνον τὸν σύζυγον ἂν θὰ ἔχω ἐν τῇ ζωῇ.

- Πιστεύεις λοιπὸν ὅτι εἶναι ἀληθές, εἶπεν ἡ Γαβριέλα; Δὲν εἶναι αὐτὴ ἱστορία διὰ νὰ ἀποκοιμηθῶ....
- Εἶναι ἐντελῶς ἀληθές, εἶπεν ἡ Μαγδαληνῆ, ἡ μὲν μᾶ μου τὸ ἔκμαε καὶ εἶδε τὸν μὲν μὲ μᾶ μου εἰς τὸν ὕπνον τῆς.
- Ἡ Γαβριέλλα ἤρχισε νὰ γελά μετὰ καγχασμῶν.
- Γελάς πάντοτε καὶ ὅταν σοῦ ὀμιλοῦν περὶ σοβαρῶν πραγμάτων. Καὶ ἐν τούτοις δύναται τις νὰ δοκιμάσῃ. Ὅ,τι ἦτο τόσον νόστιμον νὰ ἴδῃς τὸν μέλλοντα σύζυγόν σου εἰς τὸ κά- ταπτρον.
- Εἰς τὸν μέγαν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου ἐβᾶδιζαν ὄνειρο- πολοῦσκι, ἀμφότεραι ὠραῖαι καὶ ἀξιολάτρευτοι ἡ μὲν ξαν- θὴ ὡς ἡ Ἀφροδίτη, ἡ ἄλλη, πολὺ μελαγχροινῆ, με' μεγά- λου; ὀφθαλμοῦς βουινόχρους καὶ μικρὸν στόμα φαιδρὸν, ὁ- μοιον πρὸς ἄνθος ῥόδης.
- Δις ἤδη, ὁ κώδων τὰς ἐκάλεσεν εἰς τὸν κοιτῶνα, ἀλλὰ δὲν εἰστήρχοντο. Μὲ ὀφθαλμοῦς προσηλωμένους εἰς τὸν οὐρα- νὸν ἀνέμεναν προσεκτικῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς σελήνης. . . . Ἄτιν, ντίν . . . καὶ ὁ κώδων ἐσήμαινε πάντοτε εἰς τὸ μέγα μοναστήριον.
- Τρέμουσαι, με' τὰς μικράς τῶν κεφαλὰς τὴν μίαν πλησίον τῆς ἄλλης, μὴ τολμῶσαι νὰ κινήσωσιν ἐκ φόβου, μήπως προ- δοθῶσιν, ἦσαν κρυμμένοι εἰς σωρὸν τινα δένδρων τοῦ δάσους.
- Ἄφνης ἡ Γαβριέλλα ἐφῶναξε περιχαρῆς. Νά την, ἡ σε- λῆνη, φάνεται. — Ἰδού . . . Κύτταξε πόσον εἶναι θαυμασίη . . . πόσον εἶναι φωτεινὴ. . . . Οὐδέποτε τὴν εἶδον τόσον ὠ- ραίαν καὶ λαμπυρίζουσαν.
- Ὅ,τι ὀμιλήσῃ, εἶπεν ἡ Μαγδαληνῆ.

— "Ας εισέλθωμεν τώρα γρήγορα. 'Αλλ' εἶπέ μου ἀμέσως τί πρέπει νά κάμω ;

— Εἶναι πολύ εὐκολόν....." Ἐχεις καθρέπτην ;

— Ναί

— Λοιπὸν, τὴν στιγμήν ὅπου θά κατακλιθῆς θά τὸν θέσης ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν σου, θά εἴπης πέντε φορές τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ πέντε τὸ «Θεοτοκε Παρθένε» πρὶν κατακλιθῆς, ἐνθὺ θά ἔγῃς τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ τὸν ἄλλον κάτω..... Ἐννοεῖς, δὲν εἶναι ἔτσι ;

— Βεβαίως..... τὸν ἕνα πόδα σηκωμένον..... τὸν ἄλλον κάτω.

— Καλά· τότε θά εἴπης χωρὶς νά γελάς.... "ὦ ! ἡξέυρεις, ἐὰν γελάσῃς, δὲν θά ἴδῃς τίποτε.

— Μεῖνε ἤσυχος, δὲν ἔχω ὄρεξιν διὰ γέλωτος.

— Ὅθι εἴπης λοιπὸν : "ὦ ! ὠραία σελήνη κάμε νά ἴδω εἰς τὸν ὕπνον μου τὸν σύζυγον, τὸν ὅποιον μοῦ προορίζει ἡ τύχη. Ἐνόησες ;

— Καὶ θά ἴδωμεν τοὺς συζύγους μας ;

— Τὸ ἐλπίζω· ἡ μαμμὰ εἶδεν ἀκριβῶς τὸν μπαμπά μου.

* *

Εἰσῆλθαν εἰς τὸν κοιτῶνα ὀλίγον ταραγμέναι. Ἡ καλογραῖα τὰς ἀνέμεεν.

— Πόθεν ἔρχεσθε δεσποινίδες ;

— Ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιον, εἶπεν ἀποφασιστικῶς ἡ Γαβριέλλα.

Ἡ καλογραῖα δὲν ἐπέμενε· καὶ αἱ δύο νέανιδες, εὐτυχεῖς διότι δὲν ἐτιμωρήθησαν, διηυθύνθησαν πρὸς τὰς κλινὰς των.

Ἐκδυόμεναι, παρετήρησαν ἀκόμη πολλάκις τὸν οὐρανόν καὶ πολλάκις ἡ ἀδελφῆ, ἥτις τὰς ἐπηγρύπτει εἶδε μικρὰν χεῖρα νά σηκώνη κρυφίως τὰ παραπετάσματα.

— Εἶναι πάντοτε ἐκεῖ ; ἠρώτα ἡ Μαγδαληνὴ ἀνήσυχος.

— Πάντοτε λάμπει περισσότερον ἀπὸ πρὶν.

Αἱ μικραὶ των κλῖναι ἤγγιζαν, — μικραὶ κλῖναι λευκαί, γαρνιρισμένα ἀπὸ παραπετάσματα ἐκ βυμβικεροῦ ὑψάματος.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς κλίνης ἐκρέματο εἰς Σταυρός καὶ μία εἰκὼν τῆς Παναγίας, τὴν ὅποιαν συχνάκις ἐπεκαλοῦντο. Ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἔθεσαν μετὰ ταχύτητος μικρὸν καθρέπτην. Ἐπειτα ἐγονυπέτησαν, καὶ ἔχουσαι τὴν κεφαλὴν κλιμένην πρὸς τὰ κάτω, προσηχήθησαν.

Ἡ Γαβριέλλα, δραστηριωτέρη, ἐσηκώθη πρώτη, ἡ δὲ Μαγδαληνὴ, πάντοτε γονυπετῆς πλησίον αὐτῆς, ἐψιθύριζε πολὺ χαμηλά : «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» καὶ διεκόπτετο διὰ τὸ εἶπε : Γνωρίζεις ; τὸν ἕνα πόδα σηκωμένον καὶ τὸν ἄλλον κάτω..... θά ἐπαναλάβῃς : "ὦ ! ὠραία σελήνη κάμε νά ἴδῃ ὅσον ὕπνον μου τὸν σύζυγον, τὸν ὅποιον μοῦ προορίζει ἡ τύχη..

Ἐξύπνησαν πολὺ πρωί. Μαγδαληνὴ ! Γαβριέλλα !

— Τὸν εἶδα.

— Κί' ἐγὼ ἐπίσης.

— Ποῖον, ὡς ἴδωμεν !

Δι' ἐνὸς πηδήματος ἐκάθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης των καὶ παρετηρήθησαν τρίβουσαι τοὺς ὀρθλαμούς. "ὦ ! εἶδα ἕνα ὠραῖον ἀξιοματικὸν τῶν δραγόνων, εἶπεν ἡ Γαβριέλλα.

— Κί' ἐγὼ ἐπίσης.

— Ὅθι ὑπανδρευθῶμεν ἀναμφιβόλως τοὺς δύο ἀδελφούς.

— Καὶ πῶς ἦτον ὁ ἰδικός σου ;

— Πολὺ ὑψηλός, πολὺ σιτόχρους, με γαλκνούς ὀρθλαμούς.

Ὁ ἰδικός μου εἶναι ἀπολύτως ὅμοιος με τὸν ἰδικόν σου. Μόνον ἔφερεν εἰς τὸν βραχίονα πένθιμον ταινίαν.

— Ὅθι ἔχη πένθος ὅταν θά σὲ ζητήσῃ εἰς γάμον, εἶπεν ἡ Γαβριέλλα.

— Ὅθι θέτω τὸν καθρέπτην μου κάθε βράδυ ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν μου, ἐπανελάθην ἡ Μαγδαληνὴ γελῶσα, καὶ θά ἐπανίδω βεβαίως τὸν δραγόνον μου. Καὶ ἐν τούτοις θά ἐπιπροτίμων τὴν κυανὴν στολήν· τὸ σκοτεινὸν ἐνδυμα τῶν δραγόνων δὲν ἔχει τι, τὸ ὅποιον νά με εὐχαριστῇ..... Ἐπειτα δὲν ἀγαπῶ τὴν περιεφκλαίαν... μοῦ προξενεῖ φόβον.

— Τότε, ἀγαπητή μου, θά ἴδῃς ἴσως κυανοῦν τι ἐνδυμα. Ἡξεύρω, ἐγὼ ; ἐνδεχόμενον ἐνόησε νά λάβῃ τις ἄλλον σύζυγον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελευταίας μου ἐξόδου ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μικμῆς νέα τις καὶ ὠραία κυρία. Ὅτε ἀνεχώρησεν, ἤκουσα νά λέγουν ὅτι πρὸ μικροῦ ὑπανδρευθῆν ἐκ νέου, καὶ ὅτι εἶχε λάθει δικζύγιον. Ἡμεῖς ἐπίσης θά χωρίζωμεν ἴσως ἡμέραν τινά καὶ θά λάθωμεν ἄλλον σύζυγον. — Ὁ τρίτος θά εἶναι τοῦ πυροβολικοῦ, εἶπεν ἡ Γαβριέλλα γελῶσα θορυβωδῶς.

* *

Δύο ἔτη παρήλθον ἔκτοτε. Ὁραῖαν τινά πρῶϊαν τῆς ἀνοίξεως, πολὺ μεγάλῃ κυρία, ἡ μητέρα τῆς Γαβριέλλας de Segur, ἐπαρουσιάζετο εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Sacré coeur, συνοδευομένη ὑπὸ τινος ὠραίου νέου, φέροντος στολήν λοχαγοῦ τῶν δραγόνων.

— Σοῦ συνιστῶ τὸν ἐξάδελφόν σου, εἶπεν ἡ K. Segur· ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἡ πρώτη του ἐπίσκεψις ἦτο δι' ἡμᾶς.

Ἡ μικρὰ οἰκότροφος ὕψωσε τοὺς ὠραίους τῆς διαυγεῖς ὀφθαλμούς ἐπὶ τοῦ νέου ἀξιοματικοῦ καὶ τὸν παρετήρησε κατ' ἄρχας με ἀδιαφορίαν, εἶτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον με παραδόξον προσήλωσιν. Ἀνεγνώριζε τὸ πρόσωπον, τὴν σοβαρὰν του μορφὴν, τοὺς λαμπροῦς τοῦ κυανοῦ ὀφθαλμούς τὸσον γλυκεῖς, ὅτε τοὺς προσήλωνεν ἐπ' αὐτῆς.

Ἦτο τὸ ἀπεικόνισμα τοῦ κατόπτρου !....

Μετὰ μακρὰν συνιδιάξεϊν ἡ Γαβριέλλα λέγει :

— Ὅθι μοῦ ἐπιτρέψῃτε, ἐξάδελφός μου, νά σᾶς συστήσω τὴν καλὴν μου μικρὰν φίλην Μαγδαληνὴν ;

— Εὐχαρίστως, ἐξαδελφούλα μου. Σταθῆτε, ἰδοὺ αὕτη ἐκεῖ κάτω· παίζει τόπι. Καὶ ταχέως τὴν ἐκάλεσεν : Μαγδαληνή ! Μαγδαληνή !

Ἡ Μαγδαληνὴ λίαν ἀπασχολημένη ἐξηκολούθει τὸ παίγιόν τῆς, καὶ δὲν ἤκουσε ποσὼς τὰς ἐπανελημμένας φωνὰς τῆς φίλης τῆς. Ὅτε τὴν ἤκουσεν ἐπὶ τέλους, ἔτρεξεν ὅσον ἡδύνατο ταχύτερον. Εἰσερχομένη εἰς τὸ ἐντευκτήριον τοῦ μοναστηρίου δὲν ἠδυνήθη νά κρατήσῃ τὴν ἐκπληξίν τῆς, παρατηροῦσα τὸν ἐξάδελφον τῆς Δας Segur.

— Σᾶς συνιστῶ τὸν συγγενῆ μου, λοχαγὸν Guy de Riancourt, εἶπεν ἡ Γαβριέλλα.

— Εἶναι ὁ ἰδικός μου, ὁ σύζυγός μου, τοῦ καθρέπτου μου, δὲν τοῦ λείπει παρὰ ἡ πένθιμος ταινία, εἶπεν ἡ Μαγδαληνή, σύρουσα τὴν φίλην τῆς κατὰ μέρος.

— 'Αλλ' ὄχι, εἶναι ὁ ἰδικός μου, τὸν ἀναγνωρίζω· ἀπατάσαι, ἀγαπητή μου, σοῦ λέγω ὅτι ἀπατάσαι.

Καὶ νευρικά, σχεδὸν ὠργισμένα, αἱ δύο νέαι ἐπανήλθον εἰς τὴν τάξιν των.

Παρήλθε καὶ πάλιν καιρός. Ἡ Γαβριέλλα Segur ἐγκατέλειψε τὸ Sacré Coeur ἵνα ὑπανδρευθῇ τὸν Guy de Riancourt. Ὑπῆρξεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡ εὐτυχιστέρη γυνὴ τοῦ κόσμου καὶ ἀπέθανεν ἀφίνουσα μικρὸν κόρην τεσσάρων ἐτῶν. Ὀλιγώτερον εὐτυχῆς ἀπὸ τὴν φίλην τῆς, ἡ Μαγδαληνὴ δὲν εἶχεν ὑπανδρευθῆ, καὶ ἔζη μετὰ τῆς μητρὸς τῆς, χήρας ὑπαλλήλου. Ὁ θάνατος τῆς τὸσον τρυφερῶς ἀγαπωμένης φίλης ἐβύθησε τὴν Μαγδαληνὴν εἰς μεγάλην ἀπελπίαν, καὶ οὐδέποτε ἐφάνη πλέον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Riancourt.

Ὁ δὲ κόμης ἀφοῦ ἐνεπιστεύθη τὸ θυγάτριόν του εἰς παιδαγωγόν τινὰ, εἰς ἣν εἶχε μεγάλην ἐμπιστοσύνην, ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅπως λάβῃ μέρος εἰς μακρὴν ἐκστρατεῖαν ὅπουθεν ἠλπίζεν, ὅτι δὲν θά ἐπανήρχετο.

Ὁ θάνατος τῆς προσφιλοῦς τοῦ συζύγου ἀφίνεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀτυχοῦς νέου βαθεῖαν πληγὴν, ἣν οὐδὲν ἡδύνατο νά ἐπουλώσῃ.

Ἐν τούτοις ἐκ τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐπανήλθεν, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλειψε τὸ πένθος. Ἡ πένθιμος ταινία συχνάκις ἀνανευομένη δὲν εἶχεν ἀφαιρηθῆ ἀκόμη. Τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν του, ἐπανελθὼν εἰς Γαλλίαν, ἔκαμεν εἰς τὸν τάφον τῆς συζύγου του. Πρῶϊαν τινά, κρατῶν ἀπὸ τὸ χεῖρ τὴν μικρὰν του κόρη, ἐπὶ τῆς τότε ἔξ' ἐτῶν, διηυθύνθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Ἡ πρῶϊα ἦτο θυμωμένη. Τὰ πητὰ ἔψαλλαν ἐπὶ τῶν κυπαρίσσων. Οἱ κόσσοφοι καὶ αἱ ὑπολαῖδες ἀνεμίγυσον τὴν γλυκεῖαν μελωδίαν τῆς φωνῆς των με τὰ ἡδέα ψιθυρίσματα τῆς αὐρᾶς. Κατῆλθον μακρὸν ἀμμόστρωτον δρόμον, διήλθον καὶ ἄλλους δρομίσκους, χωρὶς νά ἀνταλλάξου οὐδεμίαν λέξιν ὁ πατήρ καὶ τὸ τέκνον του. Ὁ πατὴρ ὑψίστατο τὴν μιλαγγολίαν αὐτοῦ τοῦ τόπου τῆς αἰωνίας ἀναπαύσεως. Βραδέως τὸ παιδίον ἐθαδίζε πλησίον του, κρατοῦν ἐνόησε διὰ τῆς μικρᾶς του χεῖρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πατρὸς του, καὶ καταλαμβαθόμενον καθ' ὀλοκληρίαν ὑπὸ βαθείας ἐντυπώσεως, ἥτις τοῦ ἐπέεζε τὴν καρδίαν. Ἐπειτα ἀπετόμως ἐπαμάρτησαν πρὸ λευκοῦ τάφου, ἐπὶ τοῦ οὐοίου ἐφυλλορροῦον τριανταφυλλέαι καὶ καμέλαιαι.

Γονυπετῆς ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου γυνὴ τις προσηύχετο.

Ἄκουσασα βήματα ὀπισθὲν τῆς, ἡ ἀγνωστος ἀνύψωσε τὴν ὠραίαν τῆς μελαγχροινὴν κεφαλὴν. Ὅταν εἶδε τὸν Guy καὶ τὸ μικρὸν, ἡ ὕψις τῆς ἐγένετο πελιδνὴ. Ἐκεῖνος ἔφερε πάντοτε τὴν ταινίαν τοῦ πένθους.

Ἦτο ἐκεῖνος ὃν εἶχεν ἴδει εἰς τὸν καθρέπτην, τὸν κρυμμένον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον τῆς μικρᾶς τῆς μαθητικῆς κλίνης. Αὐτός ! ἦτο αὐτός !... Καὶ ἡ σκέψις τῆς, ἐπανερχομένη εἰς τὸ παρελθόν, τὴν ἐπανεφῆρεν εἰς τὴν ἐσπέραν τοῦ πάρκου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ὑψηλῶν δένδρων· ἐνθυμεῖτο τὰς ἀπορητούς ἐκμυστηρεύσεις ἐκείνης, ἥτις δὲν ὑπῆρχε πλέον, ὅποτε κρυμμένη ἀνέμεεν ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ μοναστηρίου τὴν ἐμφάνισιν τῆς ὠραίας σελήνης. Ἐνθυμεῖτο τὴν προσευχὴν τῆς, πρὸ τῆς μικρᾶς τῆς λευκῆς κλίνης, ὑπὸ τὸν νυσταγμένον ὀρθλαμόν τῆς καλογραίας, εἰς τὸ σκόψωσ τοῦ μακροῦ καὶ σκοτεινοῦ κοιτῶνος. Ἡ σελήνη τὴν περιέκυκλωνε διὰ τῶν

ἀστέρων τῆς. Μεταξὺ τῶν ἀνοιχτῶν θυρίδων παρετήρηε τὸν ἀστέρα τῆς νυκτός, διερχόμενον τὰ σκότῃ ὡς φανταστικὴ τις λάμψις, καὶ τοὺς μικροὺς ἀστέρας, οἱ ὅποιοι τὸν συνώδευον καὶ οἱ ὅποιοι ἦσαν τόσον ὠραῖοι τὴν ἐσπέραν ἐκείνην !... Ἄπεικομήθη γλυκὰ καὶ ἐν ὀνείρῳ εἶδεν αὐτόν !... αὐτὸν τὸν ἴδιον ὅστις, ταύτην τὴν στιγμήν τὴν παρετήρηε μετὰ βαθείας τρυφερότητος, τὸν σύζυγον τῆς Γαβριέλλας. Ἐπὶ τινὰς στιγμᾶς παρετηρήθησαν. Ἐπειτα μὴ γνωρίζουσα τί νά εἶπῃ, ἔλαβε τὸ παιδί εἰς τοὺς βραχίονάς τῆς καὶ τὸ ἐφίλητεν ἐμμανῶς.

Καθ' ἐκάστην ἐπανευρίσκοντο εἰς τὸν κήπον, ὅπου ἡ Μαγδαληνὴ, ἀναπληροῦσα τὴν μητέρα, διεσκέδαζε τὸ μικρόν.

Καθημένη ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων εἰς μεμνομένην γωνίαν, ἐλάμβανε τὴν μικρὰν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς καὶ τῆς διηγέτο ἱστορίας. Καὶ ὅτε τέλος ἔπρεπε νά χωρισθῶσι, τὴν παρέδιδεν εἰς τὴν παιδαγωγὸν τῆς καὶ μειδιδῶσα τὴν ἡκολούθει ἐπὶ πολὺν χρόνον διὰ τῶν βλεμμάτων τῆς. Οὕτω ἡ μικρὰ Λιλή ἐλάτρευε τὴν Μαγδαληνὴν.

Πρῶϊαν τινά ἡ νέα κόρη ἐπανήλθεν εἰς τὸ Tuileries. Πλησίον τῆς δεξαμενῆς παρετήρησε τὴν Λιλήν, ρίπτουσαν ἐκεῖ πλοιάριόν τι.

Τὸ παιδίον δὲν ἦτο μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ του· ὁ πατήρ του, ὅστις τὸ συνώδευεν, ἦτο βήματὰ τινὰ μακρὰν, σκυθρωπός, ἀκίνητος καὶ μετὰ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην. Εὐθὺς ὡς εἶδε τὴν Μαγδαληνὴν, τὸ πρόσωπόν του ἐλαμψεν ἐκ χαοῦς καὶ ἔκαμε βήματὰ τινὰ πρὸς αὐτήν. "Α ! τέλος ἰδοὺ σεῖς, εἶπεν καίεττεινε ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας Δικτὶ δὲν ἤλθατε πλέον εἰς τὸ Tuileries ; Ἡ Λιλή ἐκλαυσε πολὺ, σὰς βεδικῶ.

Δὲν ἀπάντησε ποσὼς. Τὴν παρετήρησε καὶ τὴν εὖρε μεταβληθεῖσαν καὶ ὠχράν.

— Ἦσθενήσατε λοιπὸν ; εἶπε μετ' ἐκτάκτου γλυκύτητος. Ἐκείνη ἐκίνησεν ἡρέμα τὴν κεφαλὴν.

Ἀφελῶς τῆς προσέφερε τὸν βραχίονά του, εἰς τὸν ὅποιον ἐστήριξε τὴν μικρὰν τρέμουσαν χεῖρά τῆς καὶ παρετήρησεν ἐπὶ πολὺ, διὰ τῶν ὀρθλαμῶν τῆς, τῶν γεμάτων θλίψεως τὴν πένθιμον ταινίαν, τὴν ἀνανευομένην καθ' ἐκάστην.

Τὸ παιδί ἔτρεχεν ἐμπροσθὲν των εἰς τοὺς σιωπηλοὺς δικδρομούς. Ὁ κῆπος ἦτο σχεδὸν ἔρημος καὶ ἐπὶ τῆς λεπτῆς ἄμμου τὰ πίπτοντα φύλλα συνεσωρεύοντο, σχηματίζοντα πυκνὸν τάπητα. Ἐκεῖνος τὴν παρετήρηε, μὴ δυνάμενος νά εὕρῃ λόγον τινά ὅπως τῆς ἐκφράσῃ τὰς συγκινήσεις τῆς καρδίας του, τὴν εὐγνωμοσύνην ἣν ἠσθάνετο πλησίον ἐκείνης, ἥτις ἐγίνετο τόσον συχνὰ ἡ μήτηρ τῆς ὀφθαλμῶν της.

Ἀπὸ τῆς τελευταίας συναντήσεώς του εἰς τὸν τάφον τῆς Γαβριέλλας ἠγάπα τὴν γλυκεῖαν αὐτὴν κόρη· ἀλλὰ πῶς ἤθελε τολμήσει νά τῆς ἐκφράσῃ τὸν ἔρωτά του ; Ἐπρεπε τέλος νά χωρισθῶσιν· καὶ εὐθὺς ὡς ἀπέσυρε τὸν βραχίονά τῆς, ἡ πένθιμος ταινία ἀποτόμως ἀφῆρηθη, ὡσεὶ μικρὰ τις χεῖρ, ἡ χεῖρ τῆς ἀποθανούσης, ἦλθε καὶ τὴν ἀφῆρσεν.

— Τὸ πένθος μου ἐτελειώσεν, εἶπεν ὁ Guy, μειδιδῶν θλιβερώς· ἐὰν θέλετε, Μαγδαληνὴ, δυνάμεθα ἀκόμη νά εἴμεθα εὐτυχεῖς καὶ ὅθι ἀγαπῶ πολὺ τὴν δευτέραν μητέρα τῆς μικρᾶς μου Λιλῆς.

Ἡδῶς κατελήφθη ὑπὸ φρικιάσεως καὶ χωρὶς νά ὀμιλήσῃ ἔλαβε πάλιν τὸν βραχίονα τοῦ Guy....

Πρό ενός έτους ένομφεύθησαν.... και εΐτυχοῦσιν....
Και αὐτὴν τὴν φορὰν ἀκόμη ὁ ὠραῖος ἀστὴρ εἶπε τὴν ἀλήθειαν.

(Κατὰ τὸν Maxime Villemer)

Κούλα 'Επ. Ἀημολογούλα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΙΝ

Οἱ πλούσιοι ταξιδεύουν διὰ νὰ δικσκαδάσουν. Οἱ μὴ πλούσιοι ταξιδεύουν ἢ διότι τὸ ἐπάγγελμά των τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐκπατριῶνται ἢ διότι ἡ ὑγεία των ἔχει ἀνάγκην μεταβολῆς βίου.

Χωρὶς νὰ εἶμαι ἔμπορος, ὥστε νὰ ἀνγκάζωμαι νὰ προμηθεύωμαι ἐκάστοτε εἶλη νωτερισμοῦ, τὰ ταξείδια τὰ ὅποια ἀπὸ δωδεκαετίας ἐπιχειρῶ τακτικῶς, σχεδὸν κατ' ἔτος, δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἔχουν ὡς αἰτίαν καὶ τὸ ἔργον μου καὶ τὴν ὑγείαν μου.

Ὁ γράφων καὶ ἀξιῶν νὰ διδάξῃ καὶ νὰ τέρψῃ καὶ νὰ ψυχαγωγῆσῃ ἔχει ἀνάγκην νὰ βλέπῃ πολλά, νὰ μελετᾷ πολλὰ καὶ νὰ μανθάνῃ πολλά. Καὶ ὅ,τι βλέπῃ καὶ μελετᾷ καὶ μανθάνῃ τις ταξιδεύων, δὲν τὸ μανθάνει ποτὲ εἰς τὴν πλουσιωτέραν τοῦ κόσμου βιβλιοθήκην. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὑγεία μέγα διαδραματίζει μέρος εἰς τὰς συχνὰς ἀποδημίας μου. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιστήμων ἐπισκέψεόν μου, εὐθὺς ὡς μεταβῶ εἰς μεγαλόπολιν τινα εἶναι οἱ ἰατροὶ καὶ τὰ ἱαματικά λουτρά. Ἡ Νεάπολις ἔχει ἐν ἀφρονίᾳ καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο. Οἱ μεγάλοι ἰατροὶ τῆς ἤρχισαν νὰ τάσσονται μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐξοχότητων τοῦ αἰῶνος καὶ τῶν λουτρῶν τῆς ἢ φήμῃ νὰ ἐπισικάζῃ ὅλα τὰ Aix-le-Bain καὶ τὰ Vichy καὶ τὰ διάφορα Baden τῶν βορειοτέρων κρῆτων.

Ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν τῆς γοητείας εἶναι πεπρωμένον νὰ μὴ λείψῃ τίποτε. Ἀλλ' ὅσον ἡ φύσις εἶναι γενναία καὶ σπᾶταλος εἰς τὰ δῶρά της, τόσο ἡ ἐπιστήμη εἶναι φειδωλή καὶ στοιχίζει ὑπερβολικῶς ἀκριβῶς εἰς τοὺς καταφεύγοντας εἰς τοὺς μύστας της. Ὑπάρχουν ἐκεῖ μερικαὶ μικραὶ, ἐλάχισται τὸ δέμας, ἀλλὰ κολοσσιαῖαι τὴν φήμην ἐξοχότητες, τὰς ὁποίας διὰ νὰ πλησιασῇ τις ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὰς χεῖρας βουτηγμένας εἰς τὸν χρυσόν. Μόνον οἱ ὑπέρτατοι τῶν ἀντιθαλάμων των λαμβάνουν ὑποχρεωτικῶς τόσα, ὅσα ἡμεῖς δίδομεν ἐδῶ εἰς τοὺς καλλιτέρας ἰατροὺς μας δι' ἐκάστην των ἐπίσκεψιν.

Μετὰ τοὺς ἰατροὺς τὰ νερά. Ἀλλὰ ἂν καὶ πλείστη πηγαὶ διοχετεύονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν πόλιν, εἰς εἰδικὰ ἐπὶ τούτῳ θεραπευτήρια, οὐχ ἤττον ὁ κόσμος προτιμᾷ νὰ μεταβαίη κατ' εὐθείαν εἰς τὰς πηγὰς, νὰ βλέπῃ τὸ νερὸν ἀναβλύζον ἀπὸ τὴν γῆν, νὰ πείθεται ὅτι ἡ φύσις αὐτὴ καὶ μόνη δημιουργεῖ τὰς κολυμβήθρας αὐτὰς τοῦ Σιλωάμ, χωρὶς ἢ τέχνη ἢ ἢ ἐπιστήμη οὐδὲν νὰ λαμβάνουν μέρος.

Εὐθὺς λοιπὸν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς μου ἐξεκίνησα διὰ τὰς διαφόρους ἱαματικὰς θέμας. Ἐδῶ ὁ Ἰπποκράτης θὰ ἴδρυν ἀναντιρρήτως τὸν βωμόν του, σὺς λέγει ἢ ῥεκλάμα, ἢ μεγάλη αὐτὴ τοῦ αἰῶνος διαφημιστρια. Ἐκεῖ οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἀνέκτων τὴν ὑγείαν των, καὶ ὁ Βιργίλιος

ἔγραψε λατινικοὺς στίχους καὶ οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες ἐλησμόνουν τοὺς πόρους των, σὺς λέγει ἄλλος ἐνοικιαστής λουτρῶν εἰς στίχους ὠραίους, τρισμένους καὶ εἰς μουσικὴν τὴν ὁποίαν οἱ πλανώδιοι ψάλλται υἱοθετοῦν ἀντὶ σολδιῶν τινῶν μόνον. Οἱ ἰατροὶ, ἂν καὶ πλουσιώτατοι καὶ ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι, ἔχουν ὅμως καὶ αὐτοὶ τὰς συμπληθεῖας καὶ ἀντιπαθεῖας των, ἔτσι δὲ καὶ τὰ μικρὰ συμπερόντά των.

Λοιπὸν κατ' εὐθείαν ἐπὶ τόπου μελέτη καὶ ἀντίληψις καὶ ἀνάλυσις τῶν νερῶν τῶν πλησιεστέρων καὶ γνωστοτέρων πηγῶν, ὡς καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐν αὐτοῖς διαίτης. Διὰ τοῦτο εὐθὺς τὴν ἐπαύριον τῆς εἰς Νεάπολιν ἀφίξεώς μου, ἀρκετὰ πρῶί, εὐρισκόμεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, τῆς γοημεῖς τῆς ἀγούσης εἰς τὰς πέραν τοῦ Πικυσιλίου θέμας.

Οἱ ἱερεῖς

Ἡ ἡμέρα ἦτο δροσερά, ἂν καὶ ὁ ἥλιος ἔχυνεν ἄπλετον τὸ φῶς καὶ τὸ θᾶλπος του παντοῦ. Εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς βλέπει τις πάντοτε τὰ πλέον ἀντίθετα καὶ ἀνόμοια πράγματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτεται. Πλούσιοι ἢ πτωχοί, ἀριστοκράτης ἢ ἀστὸς καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου φύλου, εὐρίσκονται ἐξ ἴσου ἠναγκασμένοι νὰ ταξιδεύουν, ἐξ ἴσου ἠναγκασμένοι νὰ ἐκποτιζῶνται ἢ ζητοῦντες μεταβολὴν ζωῆς, ἢ βελτίωσιν τύχης, ἀδιάφορον. Ἀλλὰ πόση ἀταξία καὶ πόση κίνησις δι' ἐν ταξείδι, ἔστω καὶ μίᾳς ἢ δύο ὡρῶν μόνον. Καὶ πόση ἀπόλαυσις διὰ τὸν παρακολουθοῦντα τὰς συγχινήσεις τῶν ταξιδιωτῶν, ἀπὸ τῆς πυρετώδους ἀνεπιμονοσίας τῶν νευρικῶν μέχρι τῆς ζωηρότητος τῶν παιδιῶν, διὰ τὰ ὅποια ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τοῦ τόπου, ἢ σιδηροδρομικῆ μετακίνησις ἀποτελεῖ ἐορτήν, πικρὴν γούρην, ὑνεροπλουμένην ἡμέρας ὅλας.

Ἐν σύμπλεγμα μητρὸς μετὰ τὸ παιδάκι καὶ μετὰ τὸν σκύλον τῆς ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον διὰ τὸν μεγαλειώτερον καλλιτέχνην. Ἐστίνε νέα γυναικῆ, γνησία Ναπολιτάνα, καλοενδυμένη, ἀλλ' ὄχι εὐμορφη. Ὀχρά, ἀσθενική, πιθανῶτακ μεταβάτα εἰς Νεάπολιν δι' ἱατρικὴν συμβουλὴν καὶ ἐπιστρέφουσα, τίς οἶδεν, εἰς ποῖον προάστειον, μετὰ τὸ ὕφος ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠναγκάσθη νὰ ἐξυπνήσῃ πρῶί, χασμαμένη ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, καὶ στριφογυρίζουσα εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐν χαρτονόμισμα, τὸ ὁποῖον, ὠρεῖλε, κατὰ τὰ φικρῶτακ νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὸ ταξείδιον ὅλων των.

Ἡ μικρὰ κόρη της, μετὰ καιουργεῖς καπέλλο, στολισμένον μετὰ κακόκκινῃ κορδέλλαν, μετὰ φορεματῶν λευκῶ, μετὰ γάντια ἐπίσης θαμβκερὰ λευκὰ, τὰ ὅποια διὰ πρώτην φορὰν ἐραίνετο ὅτι ἔβραζε καὶ τὰ ὅποια τὴν ἀπρησχόλου ὑπερβολικά.

Τὰ ἔβλεπε καὶ πάλιν τὰ ἔβλεπε, καὶ κρυφὰ ἔβλεπε κύκλω τῆς ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἀναμένοντας ἐκεῖ, πεπεισμένη ὅτι ἐθαυμάζαμεν καὶ τὰ γάντια της τὰ λευκὰ καὶ τὸ καπελάκι της τὸ κόκκινον, ἔτσι ἀκόμη καὶ τὸ εὐμορφον καὶ ζωηρὸν προσωπάκι της. Ὁ σκύλλος ἀπέναντι, καθήμενος εἰς τὰ ὀπίσθινὰ πόδια του, μεγάλος, γιγάντειος, μετὰ λεῖον μαλλί, ἡτένιζε περιλυπος τὸ καλόν του βλέμμα ἐναλλάξ εἰς τὴν κυρίαν του καὶ εἰς τὴν μικρὴν κόρην της, ἢ μάλλον τὰς γαντιοσκεπασμένους χεῖρας της. Τὰ λευκὰ ἐκεῖνα περιβλήματα τὸν ἔκαμαν

δυστυχῆ. Ἡ μικρὰ δὲν τοῦ ἐπέτρπερον, εὖτε νὰ γλύψῃ τὰ χεράκι της, ἀλλ' οὖτε τῶρα, εὐμορφη ὧς ἦτο ἐνδεδυμένη, κατεδέχετο νὰ πιεζῇ μαζὴ του. Ἡ κυρία του ἦτο δὲςθυμος καὶ ἀπῶς δυστηρητημένη μαζὴ του, ἔτσι διότι ὠρεῖλε νὰ πληρώσῃ καὶ δι' αὐτὸν εἰσιτήριο. Καὶ ὁ μέγας σκύλλος ἦτο δυστυχῆς.

Παρκεῖ εἰς νέος ἱερεὺς, κομψὸς καὶ πλούσιος ἐνδεδυμένος, μετὰ ὑπένδυμα ἀπὸ κόκκινον μεταξωτόν, μετὰ κάλτσες κόκκινες, μετὰ κουμβάκι κσερητόπλεκτα καὶ αὐτὰ κόκκινα εἰς τὸν μανθῶν καὶ εἰς τὸ πλατύγυρον καπέλλο του, φρεσκοξυρισμένος, μετὰ πρόσωπον ἀνθηρόν, ὠρατον, μετὰ μάτια καὶ μετὰ στόμα διὰ πᾶν ἄλλο προωρισμένα ἢ διὰ προσευχῆν, ἀνεγίνωσκε τὴν ἐφημερίδα του. Ἡ το τέλειος τύπος ἱερέως dandy, τύπος ἀπκντῶν συνηθέστατα εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀνὰ πᾶν βήμα εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὴν Νεάπολιν. Τὰ χεῖρα του θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἦσαν ἀπὸ ἐπεφαιτόντα ἐπεξεργασμένον, μετὰ τὴν λευκὴν, τὴν διακρᾶν ὡρότητα, τὴν ἀποπέουσαν ἀριστοκρατικὸν ἄρωμα ἀεργίας καὶ καλλωπιστικῆς ἐπιμελείας, ἢ ὁποῖα μετὰ τοὺς καθολικοὺς ἱερεῖς ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς πλουσίας καὶ ἀεργίας γυναικας.

Τὸ βλέμμα του ἦτο βαθὺ καὶ ἐρευνητικόν, βλέμμα ἐξομολογητοῦ, συνειθιμένου νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰς ψυχὰς καὶ νὰ ἀναλύῃ τὰς ἀποκρυφωτέρας γωνίας τοῦ πνεύματος. Ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ βλέμματα, τὰ ὅποια καὶ ὅταν νεύουν πρὸς τὰ κάτω, αἰσθάνεσθε ὅτι σὺς βλέπουν, καὶ πρὸ τῶν ὁποῖων ταπεινώνετε χωρὶς νὰ τὸ θέλετε τὰ ἰδικὰ τὰς.

Ἀλλὰ ὁ εἰς αὐτὸς ἱερεὺς ἔγεινεν ἐντὸς ὀλίγου λεγαῶν. Ἠλθαν δύο, τρεῖς, δέκα, πενήντα τοῦ ἰδίου πάντοτε τάγματος, ἀλλὰ πόσον διάφοροι ἀπὸ τὸν ἀριστοκράτην ἐκεῖνον ἄνδρα Ἐδῶ πκρήλικες, καλοθερμένον, μετὰ πρόσωπα ἀποπληκτικά, μετὰ φυσιογνωμίας χυδαῖας, μετὰ χεῖλη πικρά, φιλήθονα, μετὰ μάτια μύλις ἀνοιγόμενα ἀπὸ τὸ βάρος τίς οἶδε ποῖων οἰνοπνευματωδῶν καταχρήσεων. Ἐκεῖ γέροντες, στυγοί, ὅστις ὠδεις μετὰ τὸ βιβλίον τῆς προσευχῆς των ἀνοικτόν, ἀλλὰ χωρὶς καμμίαν εὐτέθειαν, χωρὶς ἔστω καὶ τὸ ὑποκριτικὸν ἐκεῖνο σύνηθες ὕφος τῶν καλογῆρων.

Ὁ ἱερεὺς ἐδῶ εἶναι ὑπάλληλος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ στρατιώτης εἶναι ὑπάλληλος τῆς πολιτείας. Μετὰ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ ἱερεὺς πληρώνεται γενναϊότερον καὶ ἐργάζεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν στρατιώτην ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι περισσότερον ἀνεπτυγμένος, χαίρει περισσότερα προνόμια καὶ δύναται νὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν θέσιν καὶ τὸ ἐπάγγελμά του, μετὰ τὸν τρόπον πολὺ προσοδοφόρον. Ἀδιάφορον ἂν ὁ στρατιώτης ἀντιπροσωπεύῃ τὴν τιμὴν, τὴν ὑπαρξιν αὐτὴν τῆς πατρίδος. Ἡ πατρίς διὰ τὸ πολὺ κοινόν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἰδέα ἀπῶς ἀρηρημένη, τιθεμένη πάντοτε μετὰ τὸ ἔγῳ τοῦ ἀτόμου ἐνῷ ἢ ἠρησκεία ἐξυπηρετεῖ ἀκριβῶς τὸ ἔγῳ αὐτό, αὐτὸ τὸ ἄτομον, τοῦ ὁποῖου ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον τὸ αἰῶνον, εὐτυχές, ρόδιον, ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέλων καὶ τῆς Παναγίας, εἰς κόσμους ὠραίους, μυστηριώδεις, ἡδονικούς. Ὁ στρατιώτης εἶναι ἀπῶς φύλαξ καὶ φρουρὸς τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου μας. Ἀλλ' ὁ ἱερεὺς εἶναι ὁ φύλαξ τῆς ψυχῆς μας, εἶναι ὁ σύντροφος καὶ ὁ ὁδηγός της, ὁ ὁποῖος ἐτοιμάζει ἡμέρα τῆς ἡμέρας καὶ ὡρὰ τῆς ὡρᾶς τὰ χρυσὰ πτερά, δι' ὧν αὐτὴ θελεῖ πετάξῃ εἰς τὸ κυανόν, τὸ αἰθέριον ἀπειρῖν, ὅταν ἐπιστῇ ἢ κατὰλληλος στιγμῇ.

Τὸν στρήτιῶ-τὴν τὸν βλέπομεν μόνον ὄργανον τῆς αὐστηρῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων. Τὸ ἱερέα ἐπισκεπτόμεθα εἰς τὸν πλούσιον πάντοτε διεσκευασμένον οἶκον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἀκούομεν νὰ μᾶς ὁμιλῇ τὴν ὠραίαν γλώσσαν τῶν ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἐλπίδος, νὰ ἱκανοποιῇ καὶ αὐτὸς ἀκόμη τὰς αἰσθητικὰς καὶ ἀνάγκας, ἀδελφῶνων τὸν καλλιτέχνην εἰς τὸ ἔργον του καὶ ψάλλων εἰς γλώσσαν ἁρμονίων καὶ μελωδιῶν τὰ χρυσὰ τῆς ἐλπίδος ῥήματα. Ἰδοὺ διατὶ ἡ θέσις τοῦ ἱερέως εἶναι περιζήτητος, καὶ οἱ ἱερεῖς διὰ τὰς μεσημβρινὰς ἰδίᾳ πόλεις τῆς Ἰταλίας ἀριθμοῦνται ἀνὰ χιλιάδας. Αἱ εὐγενέστεροι οἰκογένεαι ἀριθμοῦν μεταξύ τῶν ἀρρένων τέκνων των ἕνα ἢ δύο ἱερεῖς, καὶ οἱ πτωχοὶ ἀστοὶ ὄνειρεύονται στάδιον λαμπρὸν καὶ βέβαιον μόνον εἰς τὴν ἱερωσύνην.

Καὶ ἐνῷ ὁ στρατιώτης ἢ ὁ ἐπιστήμων μύλις συντηροῦνται, ὁ ἱερεὺς ἀπολαμβάνει ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ταξιδεύει, λούεται, δικσκαδάζει καὶ ζῆ ζωὴν πολυτελῆ, σκορπίζων τὰς εὐλογίας καὶ τὰς ἀφάσεις τῶν ἀμικριῶν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, πάντοτε εὐθυμοῦς καὶ εὐφρολόγος, ὡς ἀληθῆς τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας ἀπόστολος.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Τὰ τμήματα τῆς Ἐνώσεως τακτοποιηθέντα ἤδη λειτουργοῦν τακτικῶς καὶ κκονικῶς, ἕκαστον κατὰ τὸ ἴδιον πρόγραμμα.

Ὄττω τὸ τμήμα τῶν Χερῶν καὶ Ὀφρῶν κατῳρῳσε συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ ὕπουργ. τῶν Στρατιωτ. παρεσχθέντας αὐτῶ καταλόγους, νὰ ὀρίσῃ συντάξεις διὰ τὰς χήρας καὶ τὰς μητέρας καὶ τὰ ὄφρα τῶν φονευθέντων πολὺ ἀνωτέρας ἐκείνων, ἂς τὸ κράτος χορηγεῖ. Εἰς τὴν γυναῖκα π. χ. ὀπλίτου, τὸ κράτος δίδει μόνον ἐξ περίπου δρ. Ἐνῷ ἡ Ἐνωσις δίδει δέκα πέντε, Κατὰ προμοῖν ἀνκλαγίαν ὀρίσθησαν αἱ συντάξεις καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν. Ἐπὶ πλέον δὲ εἰς τὰς μητέρας τῶν φονευθέντων, ἐνῷ τὸ κράτος οὐδὲν δίδει, ἡ Ἐνωσις δίδει περίπου ὅ,τι καὶ εἰς τὰς χήρας, ὅταν οἱ φονευθέντες ἦσαν ἄγαμοι καὶ προστατάται τῶν οἰκογενειῶν των.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα συντηρεῖ: Διατακτικὸν Νηπιαγωγῶν, Φροεβελ. Νηπιακὸν κήπον καὶ σχολὴν Γυμναστικῆς, ἐν ἢ καταρτίζονται γυμναστριακὰ διὰ τὰ Προθεναγωγεία. Περὶ πάντων τούτων ἐγράψαμεν ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει.

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν Τμήμα ἴδρυσε καὶ συντηρεῖ σχολὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ οἰκοκυρικὴν, ἐν ἢ διδάσκεται τακτικῶς: Κοπτικὴ καὶ ραπτικὴ φορεματῶν, Μαγειρικὴ, πιλοποῖτις, ἀνθοποιεῖα, πλαστικὴ, διπλογραφία καὶ σιδηρῶμα.

Τὸ Νοσηλευτικὸν τμήμα ἴδρυσε καὶ συντηρεῖ κλινικὴν, ἐν ἢ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον ἔτυχον ἱατρικῆς συμβουλῆς καὶ φαρμάκων ἢ χειρουργικῆς καὶ ὀρθοπεδικῆς θεραπείας 757 ἔξωτερικῆς ἀσθενεῖς. Ἐκ τούτων 138 ἔπασχον ἐκ μητρικῶν παθῆσεων παντὸς εἶδους.

Αἱ λοιπαὶ ἦσαν αἱ μὲν χειρουργικαὶ:

Ὄστεομυελίτις, σπονδυλίτις, λευκοὶ ὄγκοι καὶ παντοῖα ἄλλα παθήσεις τῶν ὀστέων. Κοιράδες καὶ ὄζειαι ἀδενίτιδες. Φλεγμοναὶ καὶ ἀποστήματα διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος. Μικροὶ κακοήθεις ὄγκοι, οἶον λιπώματα. Κήληαι διάφοροι. Πολύποδες τῆς οὐρήθρας. Μία φέμωσις. Κατάγματα καὶ διαστρέμματα. Καρκινώματα (γλώσσης-μαστοῦ, δὲν ἐνεχειρίσθησαν), συρίγγια διάφορα, τραχηλο-λαρυγγικὸν κολποκυστικὸν τῆς ἔδρας κλπ. Συγγενεῖς ἐξαρθρώσεις μηροῦ. Παντοῖα δερματικὰ νοσήματα, ἰδίως τῶν παιδῶν.

Τὰ δὲ ἦσαν παθολογικά:

Γαστροεντερικαὶ διαταραχαῖς τῶν παιδῶν, διάρροια, δυσεντερία, χολερίνη, ἀτροφία. Διάφοροι παθήσεις τοῦ ὕπατος: κήρωσις, ἀσκήτις, γολόλιθος, ἰκτερος, διήθησις. Συφιλιδικὰ πάσης περιόδου, κονδυλώματα καὶ τὰ συγγενῆ τούτοις, νεφρίτις, καρδιακὰ νοσήματα, φυματίωσις εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς, πλευρίτις, βρογχίτις, βρογχοπνευμονία, ἐλῶδες πυρετοὶ, αἱματοκυρῖκοι πυρετοὶ, παράλυσις τῶν παιδῶν, σκληρήνους κατὰ πλάκας καὶ ἀναίμια καὶ λευαιμία, δυσπεψία. Νευ-

ραλγία διάφοροι. Χρόνιοι ρευματισμοί, άρθριτις και ψυμμάσις. Νευρασθένεια και ύστερισμοί, βλακία-κωφαλγία-πρόωρος ὄστεοποίησης των πηγῶν με τινὰς ἐκτάκτους περιπτώσεις συγγενῶν παραμορφώσεων των γεννητικῶν ὀργάνων μξιοιδήματος, ἔλεφαντώσεως και ζωστήρος.

Εἰς τὰς πάνυ ἀπόρους ἐχρηγήθησαν και τὰ φάρμακα και τὰ ἀντισηπτικά.

Ἑσωτερικὰ ἄσθενει. Τὸ ἐσωτερικὸν χειρουργεῖον ἐλειτούργησεν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο με τινὰς βραχεῖας διακοπὰς: Ἐγένοντο 5 ἀποξέσεις, 3 λαπαροτομαὶ (ἐξ ὧν ὁ κ. Καντῆς ἔκαμ μίαν) ἐν ἀδενοςάρκωμα μηριαίας χώρας, ἐν συρίγγιον κολλοκυστικόν, μία φύμωσις, ἐν καρκινώμα μαστοῦ (κ. Παπασπύρου) τέσσαρες κολλο-περιαιορραφαὶ. Εἰς δίδυμος τοκετὸς (κ. Κατῆρος). 3 ἀποξέσεις ὄστεων, 1 ἀκροτηριασμὸς μηροῦ (κ. Καντῆς), 1 τερσεκτομή και διάφοροι παρακεντήσεις, ὀρθοπεδικαὶ και γυναικολογικαὶ πράξεις πρὸς θεραπείαν τῶν διαμενουσῶν ἐν τῇ κλινικῇ ἄσθενῶν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ ἀπομονωτηρίῳ τῆς Κλινικῆς παιδιὰ ἔχοντα ἴληριν και βρογχοπνευμονίαν. Τὰ παιδιὰ ταῦτα δὲν ἦσαν μακρῆ, πρῶτον ἦλθον τὰ πάσχοντα ἐκ βρογχοπνευμονίας, ἔπειτα τὰ παιδιὰ τοῦ φροντιστηρίου ἐπαρουσίασαν τὴν ἴληριν.

Ἡ τὰξὶς τῆς ὀρθοπεδικῆς γυμναστικῆς διὰ παιδιὰ εὐπύρων λειτούργησεν τρεῖς τῆς ἐβδομάδος. Δευτέραν Τετάρτην και Παρασκευὴν 11—12. Τὰ εἰσοδήματα ἀνήκουν εἰς τὴν Κλινικὴν.

Μαθήματα νοσηλείας διὰ Κυρίας ἀρχονται μετὰ τὸ Νέον Ἔτος.

Ἡ κλινικὴ αὕτη διευθύνεται παρὰ τῆς προέδρου τοῦ τμήματος δος Μαρίας Κελκποθάκη ἰατροῦ, με βοήθου, τὴν ἀντιπρόεδρον κ. Ἀνθὴν Βασιλειάδου, τελειόφοιτον τῆς ἰατρικῆς, και τὰς δας Κατσίγρχ και Ἀντωνιάδου.

Μόνον εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις προσεκλήθησαν και ἄνδρες ἰατροὶ, εὐγενῶς προσενεχθέντες νὰ παράσχωσι τὴν συνδρομὴν των δωρῶν. Οὕτω ὁ κ. Καντῆς ἐξετέλεσε μίαν λαπαροτομίαν και ἕνα ἀκρωτηριασμὸν μηροῦ, ὁ κ. Παπασπύρου ἐξετέλεσεν ἐγγχείρητιν καρκινώματος μαστοῦ και ὁ κ. Κατῆρος παρέσχε τὴν συνδρομὴν του εἰς δίδυμον τοκετὸν σχερσεστάτης φύσεως.

Εἰς τὴν κλινικὴν τῆς Ἐνώτεως γίνονται δεκταὶ πάσχουσαι γυναικες και παιδιὰ και ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν και ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καταβάλλουσαι δι' ἐκάστην ἡμέραν νοσηλείας ἀπὸ δρ. 4—6. Πᾶσα σχετικὴ αἰτήσις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν δα Μαριὰν Καλαποθάκη, ἰατροῦν εἰς Ἀθήνας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ COMTESSE DIANC

Δὲν φοβοῦμαι τὸν Θεόν, ἐὰν εἶναι παντογνώστης.

Ἡ συκοφιντία εἶναι ὡς τὸ κίβδηλον νόμισμα. Πολλοὶ, οἵτινες τὴν ἀποδοκιμάζουν, διευκολύνουν τὴν κυκλοφορίαν τῆς Πᾶς ἀγαπώμενος και μὴ εὐτυχῆς, θεωρεῖται ἀχάριστος. Ὅστις κάμνει συνοικέσια, θυσιάζει συνήθως ἕνα γρῶστὸν και ἕνα φιλῶν.

Νομίζεται γενικῶς ὅτι ὁ θυσιάζων ἐαυτὸν πράττει εὐγενῆ πράξιν, ὅπως ὁ ἐγωῖσμος, και ἡ ἀνταπάρησις τυφλώνει ἐνίοτε.

Ὅταν ἀγαπᾷ τις, αἰσθάνεται ἐαυτὸν ὀλιγώτερον ἔξυπνον. Ὅταν ἀγαπᾷται περισσύτερον.

Ἡ μεγαλητέρα παρηγορία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ εὐρισκεται τις εἰς θεοῖν νὰ παρηγορῇ.

Τὰ ὠραῖα δόντζα κάμνουν τοὺς ἀνθρώπους εὐθύμους.

Ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ πτωχοῦ ἔγκειται εἰς τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸν πλούσιον.

Ἡ ἐπιείκεια ἢ δικαιολογοῦσα τὰ πάντα εἶναι ὀλιγώτερον σπανία τῆς καλοσύνης, ἢ ὅποια δὲν πιστεῦει τὸ κακόν. Καὶ τοῦτο διότι τιμᾷ τις ἐαυτὸν περισσύτερον, οὐχ ὡρῶν ἢ πιστεῦσθων τὸ κακόν.

Ἡ ἠθικὴ μᾶς ἀπαγορεύει νὰ ὑποπλιτωμεν εἰς πειρασμὸν και δὲν μᾶς παρηγορεῖ ὅταν ἀνθιστάμεθα εἰς αὐτόν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Μ. Κ. Ἀσμουῦν. Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι φρ. χρ. 24 δὲν ἐλήφθησαν. Τὸ ἐδῶ ταχυδρομείον λέγει ὅτι οὐδὲν ἔλαβε. — Κον Π. Τσ. Μεσολόγγιον. Θερμοτάτας και πάλιν εὐχαριστίας δι' εὐγενῆς ἐν-

διαφέρων. Ὅχι. Οὐδὲν εἶχον μάθη. Ἡδὴ θὰ μεταβληθῇ εὐχαριστίας ἢ διευθυνσίς σας. Χρήματα ἐλήφθησαν και πάλιν εὐχαριστώ. — Κας Χ. Κ. Τύραβοι. Εὐγνωμονῶ δι' ὠραίας και ὑπὸ τῆς καλῆς καρδιᾶν σας ὑπαγορευθείσας λέξεις. Δὲν εἰςέυρετε ὅτι ὁ συγγρωρῶν ὑπερ τῆς ἀληθείας νικᾷ ἐπὶ τέλος. Δοιοὶν και ἡμεῖς νικῶμεν. Ἡ ἐνθουσιώδης ἐπιδοκιμασία και ὑμῶν και πολλῶν ἄλλων φίλων ἀναγνωστριῶν εἶναι ἢ υπερτάτη ἱκανοποίησις μου. Ἀντίτιμον ἐλήφθη. Θὰ ἀποσταλῇ ἡριθμημένον. — Κον Α. Μ. Ἀθήνας. Ἡτο τόσον εὐκόλον νὰ μάθετε τὴν διευθυσίαν μας. — Κον Ν. Β. Θῆραν. Δρ. 12 ἀντίτιμον 11 Ἡμερολογίον ἐλήφθη. Εὐχαριστίας ἀπέρους δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Ε. Β. Βῶλον. Ἀντίτιμον 10 Ἡμερολογίον ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας — Κον Α. Α. Κ. Ἀγιον Νικόλαον. Δρ. 5 ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — Κον Μ. Θ. Κέαν. Δρ. 15 και 60 ἀντίτιμον Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Πολλὴν εὐγνωμοσύνην. — Κον Μ. Κ. Βενετιαν. Ἀλλὰ και τόσον εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη. Ἐὰν ὄλαι εἶχαν τὴν καλὴν σας διάθεσιν ἢ Ἐφημερίδας θὰ ἐκυκλοφορεῖ εἰς εὐρύτατον κύκλον και τὸ ἔργον μας θὰ ἐπιτύχωμεν ἀκοπώτερον. — Κον Φρ. Δ. Μ. Ἀργυστολίον. Ἀγγελία μετ' ἀντίτιμου 27 Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἐξωφλήσαμεν μερίδα σας. Πολλὰς, πολλὰς εὐχαριστίας. Φύλλα ἀποστέλλονται. — Κον Δ. Θ. Πειραιῶ. Ὅσον τὸ δυνατόν οἱ νεύομφοι μόνον. Μακρὰν ἀπὸ ἐπιδράσεις τρίτων και ὁ εἶς και ὁ ἄλλος. — Κον Αἰ. Κ. Ἀθήνας. Ἀφοῦ ζωγραφίζετε, προμηθεύητε φωτογραφίαν και κάμετε τὴν εἰκόνα της, χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ. Θὰ εἶναι ὠραῖον δῶρον και ὠραία ἐκπληξίς. — Κον Μ. Μ. Ἐλήφθη. Ἀλλὰ πῶς νὰ μαντεύσωμεν τὴν πόλιν τῆς διαμονῆς σας, ἀφοῦ δὲν τὴν σημειώνετε; — Κον Μ. Π. Ε. Κεφαλληνίαν. Δυποῦμεθα διὰ τὴν ἀποσταλείσαν ἐπιστολήν. Προσπαθήσατε νὰ μᾶς ἐγγράψητε ἀριθμὸν τινα συνδρομητριῶν. — Κον Α. Γκ. Λευκάδα. Ἐλήφθη. Ἴσως εἶχε γίνεϊ λάθος. Πόσα τεύχη ἐλάβατε; — Κον Π. Σ. Π. Πάτρας. Ἀντίτιμον 5 Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας. — Κον Εὐ. Δ. Λιθόρονον. Δύο νέα ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστώ. Καίρω ὅτι ἀνταπεκρίθη ἐἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας. Κόρη πολὺ ἠλικιωμένη, ὄχι πέπλον, ἀλλ' ὀλίγους λεμονανθούς. — Κον Εὐ. Μ. Ἰθάκην. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 43 ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. — Κον Εὐ. Α. Τραπεζοῦντα. Θὰ σταλοῦν τὰ φύλλα ἀπὸ τὸν Μάρτιον και θὰ σᾶς ἀναμένωμεν ἐδῶ. — Κον Μ. Β. Σ. Ἰνδιανοπολίον. Ἀμφιβολον. Διότι δὲν θέλω νὰ διακινδυνεύσω πράγματα ξένα. — Κον Κ. Κ. Κωνηπολίον. Προπληρωτέα πάντοτε. — Κον Χ. Δ. Τζ. Ζαγοράν. Ἀντίτιμον 4 Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Πολλὰς εὐχαριστίας. — Κον Μ. Σ. Δαρδανέλλιαν. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 19 ἐλήφθη. Πολύ, πολὺ εὐχαριστώ. — Κον Κ. Β. Πάτρας. Ἀντίτιμον 10 Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἀπέρους εὐχαριστίας. — Κον Δ. Γ. Βάρναν. 10 φρ. ἐλήφθησαν. Τιμὴ ἐκάστου μόνον δρ. 2.20. Ἐπισπεύσατε ἐξωφλήσιν συνδρομῶν. Συνδρομηται 20 Ἡμερολογίων ἐνεγράφησαν. — Κον Ε. Δ. Μ. Λάρισσαν. Εἴχετε ἄδικον νὰ τὸ ἀπαιτήσητε. Ὅ παρακαλῶν ἐπιτυγχαίνει περισσύτερον τοῦ δίδοντος διαταγᾶς. — Κον Κ. Π. Χαλκίδα. Δρ. 7 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστώ. — Κον Ε. Μ. Κύθηρα. Ἡ ἐπιθυμία σας ἱκανοποιεῖται. Ὅχι τὴν φωτογραφίαν μου, ἀλλὰ τὴν εἰκόνα μου δημοσιευομένην εἰς τὸ Ἡμερολόγιον. — Κον Θ. Μ. Δὲν θὰ ἦτο οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ μόνη μου ἀπογοήτευσις. Εὐτυχῶς δὲν ἔγινεν ὅπως ἐνομιζετε. Αἰ ἐν τῇ πόλει σας καθυστεροῦν ὄλαι πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων. Ἀς ἐπιτίσωμεν ὅτι και αὐτὰ και αἰ ἐξ ἄλλων πόλεων καθυστεροῦσαι θὰ σπεύσουν τώρα με τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ ἐξωφλήσουν τὸ χρῆσ των. — Κονς και Κας Α. Μ. Chibin-Kanater, Α. Π. Π. Ναυπλίου, Θ. Τζ. Πάτρας, Ζ. Χ. Ἀθήνας, Εὐ. Κ. Ἀγᾶ, Ε. Κ. Σῆρον, Εἰ. Γ. Μ. Πειραιῶ, Κ. Α. Λεχαίνα, Κ. Δ. Π. Πειραιῶ, Ἀντίτιμον Ἡμερολογίων ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Πρὸς τὰς κ.κ. συνδρομητριάς μας.

Πολλοὶ, πλεισται ἐκ τῶν συνδρομητριῶν και ἀνταποκριτριῶν τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἐπανειλημμένως ἀπήτησαν, ὅπως δημοσιεύη ἐν αὐτῇ ἡ εἰκὼν τῆς διευθυντριάς αὐτῆς, κ. Καλλιερρός Περρῆν, τὴν ὅποϊαν ἐπιθυμοῦν πολὺ νὰ γνωρίσουν.

Πρὸς τὰς ἐν λόγῳ κυρίας και δεσποινίδας ἀγγέλλεται ἡδὴ ὅτι εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1899 μετὰ πολλῶν ἄλλων γυναικειῶν εἰκόνων δημοσιεύεται και ἡ τῆς διευθυντριάς τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν».

Ἀγγέλλεται ἐπίσης πρὸς τὰς ἐρωτώσας μέχρι ποίως ἐποχῆς ἴνιανται νὰ ἐπιστρέψωσι τὰς ἀγγελίας τοῦ Ἡμερολογίου, ὅνα τὰ ἐν αὐταῖς σημειουμένα ὀνόματα λάβωσι μέρος εἰς τὸ λαχεῖον, ὅτι μέχρι εἴκοσι Δ)βρίου δεχομένη ἀγγελίας ἐξ Ἑλλάδος και μέχρι 28 Δ)βρίου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Θὰ λάβωσιν ἡριθμημένον Ἡμερολόγιον αἰ προποστέλλουσαι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ, δρ. 1 διὰ τὰς Ἀθήνας, 1,20 διὰ τὰς ἐπαρχίας και 1 φρ. χρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.